

ρίου για τα εισαγόμενα είδη μπακαλικής, με στόχο την αποτροπή του αθέμιτου ανταγωνισμού μεταξύ των μελών, όπως και μεταξύ αυτών και «ξένων» ή «τοπικών» εμπόρων. Πρόκειται για ρυθμίσεις που είχαν αποφασισθεί και για άλλα είδη σε παλαιότερα δεσπίσματα¹, τα οποία φαίνεται ότι είχαν ατονήσει. Το πρόστιμο όμως είναι πολύ μικρότερο από εκείνο που προβλεπόταν προηγουμένως.

Το δέσπισμα («δέσημον») παρουσιάζει ίσως περισσότερο ενδιαφέρον για τη διαδικασία που ακολουθούνταν: αίτημα μερικών μελών («έπροτεστολογίσαμεν») στο Κριτήριο ως όργανο διοικήσεως, συζήτηση, απόφαση και υπογραφή από τους παρευρισκόμενους, με τη μορφή συνυποσχετικού («στρέγω τὰ ἄνωθεν»)².

1. Πρβλ., ενδεικτικά, Θ. 12(1655), 24(1680), 38(1723) § 6, 39(1723) § 3, 46 (1746) π.χ. §§ 10, 19, 21 (ΕΚΣ, σσ. 275-276, 294-295, 336, 338, 358, 361-362).
2. Βλ. ό.π., σσ. 161-167.

97

1765/X/19

978/φ 46v

χ. Θωμά Βελλερά

Πρακτικό. Πώληση επί πιστώσει. Εκτέλεση συμβάσεως.

//

1765 ὀκτωμβρίου 19

²/ Έπροτεστολοῖσεν ὁ Γγιούλα Βότα διὰ δύο μουλάρια ὁποῦ ἐπούλισεν τοῦ κύρ ³/ Νικόλα Φυτόκη διὰ F 32 καὶ τοῦ ζητᾶ τὰ ἄσπρα. ὁ Κύρ Νικόλας ἀποκρίνεται ⁴/ ὅτι ἀπὸ αὐτὸν τὸν {ᾱ}Γγιούλα δὲν τὰ ἐπῆρεν ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Ᾱντζγγιργι καὶ ἔτζη ⁵/καμαν παζάρι ἕως νὰ ἔλθῃ ἀπὸ τὸ <M>πρασοβὸν νὰ τοῦ δώσῃ τὰ <μ>πάνια καὶ ἔτζη δέν ⁶/ τοῦ δίδῃ τίποτες αὐτουνοῦ ἀλλὰ τοῦ Ᾱντζγγίργι.

⁷/ θωμᾱς βελλεράς νῦν προεστῶς, γιανίς μαβροδι.

στ. 4-5 Ένσταση του εναγομένου ότι ο ενάγων δεν νομιμοποιείται ενεργητικά, διότι η σύμβαση καταρτίσθηκε με άλλο πρόσωπο και το τίμημα δεν είναι ακόμη απαιτητό.